

[Indenrigsministeren.]

Grundlag for en meget betydelig økonomisk Hjælp til Kommunernes Drift af Sygehuse.

Med disse Bemærkninger tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal derefter tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Anvendelsen af de Beløb, der tilfalder Kommunerne som Efterbetaling af for lidt erlagt Kommuneskat m. v.*

Baggrunden for Lovforslaget er Loven af 22. Juli 1945 om en ekstraordinær Formueopgørelse m. v. Gennem denne Formueopgørelse er det direkte eller indirekte blevet afsløret, at en Række Indtægter og Formuer har været unddraget fra Beskatning, og Skattemyndighederne arbejder nu med Udfindelse af, hvor store Beløb der herved er gaaet udenom de offentlige Kasser, og som derfor vil være at efterbetale, eventuelt med Tillæg af Bøder. De første Efterbetalinger er allerede indgaaet, og større Beløb vil følge efter. Man regner med, at Virkningerne af denne Formueopgørelse vil vare ved endnu i nogle Aar, men at Revisionsarbejdet og Afregningen med Skatteyderne kan ventes afsluttet med Udgangen af Skatteaaret 1948—49.

Efter de foreløbige Beregninger anslaaes Kommunernes Andel i disse Efterbetalinger med Bødetillæg til 300 Mill. Kr.

Regeringen har ment, at disse Penge ikke kan betragtes som normale Driftsmidler, der uden videre kan benyttes til Nedsættelse af Skatteudskrivningen eller til Paatagelse af større Udgifter end normalt. Ogsaa af Hensyn til Saneringen af vort Pengevæsen vil det være af Betydning, at der tilvejebringes Kontrol med, under hvilke Former de paa-gældende Midler atter føres ud i Omsætningen.

Inden Lovforslagets Fremsættelse har jeg drøftet disse Spørgsmaal med de kommunale Organisationer og med Overborgmesteren i København, og der var ogsaa indenfor denne Forsamling Enighed om, at de omhandlede Midler bør indtage en Særstilling i Forhold til Kommunernes øvrige Indtægter.

Lovforslaget gaar da ud paa, at de Efterbetalinger og Bødetillæg, som en Kommune oppebærer i Skatteaarene 1945-46—1948-49, — det er de Skatteaar, i hvilke den ekstraordinære Formueopgørelse kan ventes at vise sine Virkninger —, skal ind-sættes paa en for Kommunen oprettet særlig Konto i Danmarks Nationalbank, hvorover der ikke kan raades uden Tilsyns-

myndighedens Samtykke. Midlerne tilhører altsaa fremdeles Kommunen, men der sker en Baandlæggelse, saaledes at Midlerne sidestilles med Kommunernes Kapitalformuer, hvorover der jo ej heller efter de almindelige Regler kan raades uden Tilsynsmyndighedens Samtykke.

Nu kunde jeg tænke mig, der blev sagt: Hvorfor kan Pengene ikke lige saa godt indsættes af Kommunen i dens sædvanlige Bank med en Forbudspaategning om, at Indenrigsministeriets eller Amtsrådets Samtykke er nødvendigt for at disponere over dem? Hertil er at svare, at gaar Pengene ind i en Bank eller Sparekasse, maatte de jo søges frugtbargjort, og saa gaar de videre ud i Omsætningen, medens det jo netop er et af Formaalene med denne Lovgivning at opsuge nogle af de ledige Penge. Og det sker sikrest ved at Pengene staar i Nationalbanken.

Det er ikke hele Provenuet af Efterbetalingerne og Bøderne, der baandlægges. Udenfor holdes saaledes for det første et Beløb svarende til, hvad der normalt maa antages at tilfalde Kommunen som Efterbetaling m. v., og i saa Henseende foreslaas det, at den gennemsnitlige Sum af de Beløb, som er tilfaldet en Kommune i Skatteaarene 1942-43—1944-45, fradrages forinden Baandlæggelsen. Da Efterbetalingerne i disse 3 Aar i de fleste Kommuner har vist en stigende Tendens i Forhold til de forud-gaaende Aar, mener jeg, at der ved at anvende disse sidste Aar som Sammenligningsgrundlag er taget skyldigt Hensyn til Kommunernes Interesser.

Endvidere holdes uden for Baandlæggelsen et Beløb, der svarer til Kommunens paaregnede Skattetak som Følge af, at de skattepligtige Indkomster i de følgende Aar nedsættes med de fradragte Efterbetalinger. De nærmere Regler for Beregningen af dette Skattetak fastsættes paa Grundlag af foretagne Beregninger og efter Forhandling med de kommunale Organisationer og de 3 Hovedstadskommuner.

Endelig indeholder Forslagets § 2 en Bestemmelse om, at Indenrigsministeriet bemyndiges til at fastsætte de nærmere Regler om, til hvilke Formaal de baandlagte Midler maa anvendes, idet det i Overensstemmelse med Lovforslagets hele Hensigt udtrykkeligt er fremhævet, at Beløbene ikke maa anvendes til Formaal, der vedrører Kommunens Drift, medmindre ganske særlige Omstændigheder maatte tale derfor.

Bliver en Kommune særlig vanskeligt stillet, er der altsaa Mulighed for at tillade,